

Bài ca của Con Chiên

Anh chị em đan sĩ Xi-tô rất thân mến!

Trong thời gian gần đây, tôi thường xuyên mời gọi các cộng đoàn sống sự hiệp thông như một dân thân mang tính cấp bách mà chúng ta phải chú trọng nếu chúng ta muốn thăng tiến trên hành trình ơn gọi và sứ vụ mà Chúa Thánh Thần trao ban và giao phó cho chúng ta. Nếu chúng ta không còn cảm thức về ơn gọi nền tảng của chúng ta, thì việc đổi diện, sửa chữa và đào luyện những yếu tố mang tính cục diện và tạm thời trong đời sống của các cộng đoàn sẽ trở nên khó khăn, đôi khi còn trở nên không thể, ngay cả khi những yếu tố này thường được quan tâm nhất.

Bản giao hưởng hiệp thông

Bình thường thì những bức tranh của các em thiếu nhi lại mang nhiều ý nghĩa hơn những tác phẩm của các họa sĩ tài ba. Bức tranh này làm tôi liên tưởng đến cộng đoàn như một ban nhạc dù lớn dù nhỏ nhưng được trao một phó nhiệm vụ và một niềm vui là tấu lên một khúc giao hưởng trong đó mỗi thành viên được trao cho một vai trò riêng nhưng luôn hòa quyện với những nhạc cụ khác dưới sự chỉ huy của một Bè trên đại diện cho Vị Nhạc Trưởng của dàn hợp tấu vũ trụ là Đức Giê-su Ki-tô.

Trong bức tranh của em thiếu nhi, dàn nhạc chiếm trọn phần không gian giữa phần đất, được vẽ bằng màu nâu, và nền trời trong xanh ở phía trên cao. Dường như dàn nhạc phải nối liền trời và đất, lấp đầy khoảng không gian trống rỗng vô sắc chia li đất và trời. Vị nhạc trưởng tuy đứng dưới đất nhưng lại khoác chiếc mang màu da trời. Thật lạ, dường như các nhạc công không có nhạc cụ bởi chính họ là những nhạc khí của bản giao hưởng, làm nên một ca đoàn.

Bên cạnh ban nhạc, theo các em thiếu nhi, là một nhóm khán giả bị lôi cuốn bởi bản nhạc và đang dần tiếp cận ban nhạc. Họ không có khuôn mặt rõ ràng với mũi, mắt, miệng. Nhưng khuôn mặt của những nhạc công lại có những họa tiết của hình người.

Dường như bức tranh này diễn tả nhiệm vụ hiệp thông mà chúng ta được mời gọi cùng nhau hoàn thành và mỗi cộng đoàn phải dành cho nhiệm vụ này vị trí ưu tiên. Đây quả là một công việc hết sức quan trọng bởi vì nó giao hòa trời và đất, mang lại ý nghĩa, sắc màu và vẻ đẹp hài hòa cho không gian sống của chúng ta. Vị hướng dẫn công việc này là chính Đức Ki-tô, Chúa của các tầng Trời đã nhập thể làm người, đồng hành với con người trên đường dương thế và hạ mình đến vị trí thấp hèn nhất, để giao hòa con người với Thiên Chúa. Ai muốn tham gia vào công việc này, muốn trở nên thành viên của dàn nhạc, sẽ nhận được những họa tiết nhân văn, sẽ trở nên một nhân cách thực sự, trở nên chính mình hơn. Chính điều này hấp dẫn một nhân loại sa ngã vô dung vô dạng dần dần tiến về tham dự vào bản giao hưởng do Đức Ki-tô chỉ huy vì ơn cứu độ của tất cả. Toàn thể giới được mời gọi và được lôi kéo để hòa nhập vào bản giao hưởng hiệp thông của Giáo Hội.

Các nhạc công để thực hiện tốt bản giao hưởng thì phải ngồi vào đúng chỗ của mình, trước mặt là giá sách màu xanh như một rừng cây, trên giá là bản tấu khúc mà họ phải thực hiện. Nhưng họ không chỉ nhìn vào giá nhạc mà đồng thời theo dõi Vị Nhạc Trưởng mang áo màu thanh thiên đứng trên nền đất. Tất cả tạm ngừng khi nhạc trưởng giơ cao tay với ngón nhạc sắc bén. Phần tấu khúc được phân công cho mọi người chính là Lời Chúa, là Tin Mừng, đối với chúng ta là Tu luật thánh phụ Biển đức, và tất cả kho tàng khôn ngoan Ki-tô giáo cũng như kho tàng khôn ngoan đan tu mà Giáo hội và Dòng truyền lại cho chúng ta. Mỗi người phải chăm chỉ học hỏi. Nhưng nếu thiếu sự theo dõi vào sự chỉ huy của Vị Nhạc trưởng thì phần tấu khúc chỉ còn là những dòng chữ chết, chỉ tấu lên những nghịch âm, tiếng ồn ào, chói tai, chứ không phải là khúc hòa âm du dương hấp dẫn của sự Hiệp Thông Ba Ngôi mà Chúa muốn ban cho nhân loại.

Lãnh nhận tình hiệp thông

Trong chương 63 của Tu luật, thánh Biển Đức ấn định thứ tự phải có trong cộng đoàn. Thứ tự này được tính từ lúc mỗi người được Chúa kêu gọi để vào đan viện. Đây không phải là thứ tự “tự nhiên” mà là thứ tự “ơn gọi”, được ấn định bởi được kêu gọi, bởi ân sủng của Thiên Chúa, nhưng cũng bởi chính câu trả lời mà mỗi người đáp lại tiếng Chúa kêu mời. Điều thú vị là thánh Biển Đức nói về thứ tự này như một thứ tự được điều khiển, có thể nói là một thứ tự *hành trình*, hướng tới một điều gì đó. Đó là một thứ tự cần được tôn trọng khi anh em “đi lãnh nhận bình an, rước lễ, xướng Thánh vịnh và

đứng trong ca tòng – *sic accedant ad pacem, ad communionem, ad psalmum inponendum, in choro standum*” (Tu luật 63,4).

Thứ tự trong cộng đoàn là thứ tự để chúng ta thăng tiến và lãnh nhận những cử chỉ, hay những biểu lộ sâu sắc nhất và ý nghĩa nhất của đời đan tu: đó là bình an huynh đệ, hiệp lễ với Đức Ki-tô và trong Đức Ki-tô, cầu nguyện bằng thánh vịnh và phụng vụ nối kết chúng ta trong ca tòng. Những khía cạnh này không chỉ dừng ở phụng vụ, mà còn những chiều kích khác của đời sống nhân loại được Đức Ki-tô cứu độ, Đấng ban cho chúng ta một môi trường quan mới với nhau và với Thiên Chúa. Cộng đoàn được quy tụ trong bình an của sự thông hiệp với đức Ki-tô để cầu nguyện với Cha (bằng Thánh vịnh) trong tình yêu của Chúa thánh Thần (một ca tòng như Nhà Tiệc Ty của Lễ Ngũ Tuần), sẽ hòa nhập bản giao hưởng hiệp thông mà trong đó mỗi người được Chúa mời gọi, với từng chọn lựa mang tính cá nhân, rõ ràng và duy nhất, để đưa chúng ta cùng nhau tiến về sự hiệp thông sung mãn với Đức Ki-tô và trong đức Ki-tô, Đấng là cột rễ của sự bình an huynh đệ giữa con người với nhau và với Thiên Chúa.

Càng quan sát các cộng đoàn, càng lắng nghe từng nam nữ đan sĩ, tôi càng nhận thấy rằng trong các cộng đoàn thường thiếu vắng hay quên lãng sự hiệp thông mà từ đầu tôi đã dùng hình ảnh ban nhạc để làm biểu tượng. Chúng ta lo lắng và chúng than phiền về tất cả, trừ một điều cốt yếu mà Đức Ki-tô đã đem đến cho trần gian, một điều mà vì đó chính Đức Ki-tô đã chịu chết và sống lại, một điều mà Ngài đã trao ban cho Giáo Hội, một điều mà vì đó khiến Ngài phải sai chính Đấng Bảo Trợ đến: đó là sự hiệp thông với Ngài, và trong Ngài với Chúa Cha và với các anh chị em, trong tình yêu của Chúa Thánh Thần. Bản giao hưởng hiệp thông với Đức Ki-tô và trong đức Ki-tô phải là trung tâm và linh hồn của dần thân bước theo Đức Giê-su cách cá nhân hay cộng đoàn. Đây là công việc thiết yếu mà chúng ta được mời gọi để tiến bước trên con đường ơn gọi dưới sự chỉ lối của Tu luật thánh phụ Biển đức, theo đặc sủng Xi-tô. Đây chính là công việc mà vì đó mỗi người chúng ta và mỗi cộng đoàn được lãnh nhận từ Thiên Chúa tất cả những sự trợ giúp nội tại và ngoại tại để chúng ta trở nên những người thợ của Thiên Chúa, hay trở nên những nhạc công của Chúa. Các nam nữ Bề trên, cũng như những vị huấn luyện, cả những vị quản lý, phụ trách nhà khách, các cha xứ, các ca trưởng, các điều dưỡng viên, và tất cả, cho đến người nhỏ nhất trong cộng đoàn, nghĩa là tất cả những “người thợ” được Chúa gọi và chọn “giữa đám đông dân chúng” để trao tặng và truyền ban “sự sống chân thật và vĩnh cửu” (x. Tu luật, Lời mở đầu. 14-17). Bởi vì sự sống chân thật và vĩnh cửu là sự sống của sự hiệp thông: “nếu con muốn hưởng sự sống đích thực và vĩnh cửu, thì lười con chớ nói điều xằng bậy và môi con chớ thốt lời gian dối, con hãy làm lành lánh dữ, hãy tìm kiếm và theo đuổi sự bình an” (Tu luật, Lời mở đầu. 17; Thánh Vịnh 33,14-15).

Nếu không có sự tận hiến của chúng ta cho sự hiệp thông của Đức Ki-tô, thì không có vấn đề hay khó khăn nào có thể được giải quyết, không có sự huấn luyện nào có thể được thực hiện cách nghiêm túc, không có ơn gọi mới nào có thể được lôi cuốn và đón nhận cách thích đáng, không có khủng hoảng nào có thể được vượt qua, không có sự quân bình nào giữa cầu nguyện và công việc, giữa chiêm niệm và sứ vụ, giữa tĩnh lặng và nói năng, có thể được thiết lập. Ngoài lãnh vực của một sự hiệp thông sống động và luôn được tìm kiếm, không có sự cạnh tranh và bèn đỗ nào có thể được thực hiện.

Nhưng làm sao “chúng ta lãnh nhận” sự hiệp thông, nguồn bình an, hiệp nhất với Thiên Chúa và với nhau? Điều gì chúng ta được mời gọi chọn lựa ẩn thân cho sự hiệp thông của Đức Ki-tô?

Được mời vào tiệc cưới Con Chiên

Sự hiệp thông Ki-tô giáo, trước khi là mối liên hệ giữa chúng ta với nhau, là mối liên hệ giữa chúng ta với Đức Giê-su Ki-tô. Mỗi tương giao này là hồng ân phục sinh tuyệt diệu, làm Thánh Thể trở nên trái tim sống động của Giáo Hội, bởi Thánh Thể là sự kết hợp trực tiếp giữa cái chết của Đức Ki-tô vì chúng ta và sự thông hiệp của chúng ta với Đấng Phục Sinh từ trong cõi chết. Thánh Phaolô diễn tả màu nhiệm này cách rõ ràng với các tín hữu Thê-xa-lô-ni-ca: “Đấng đã chết vì chúng ta để (...) chúng ta cũng sống với Người” (1 Tx 5,10).

Sống với Đức Giê-su, Đấng đã yêu chúng ta cho đến nỗi bằng lòng chịu chết, mang một chiều kích hôn ước như toàn bộ Kinh thánh loan báo và trình bày cho chúng ta. Đức Ki-tô là vị Hôn Phu, Đấng đã trao cho nhân loại sự sống sung mãn và ơn cứu độ trong sự kết hiệp với Người, Đấng liên kết chúng ta với Cha trong Thánh Thần.

Cải thiện chiều kích hiệp thông hôn ước với Đức Ki-tô trong tâm hồn của chính chúng ta và trong cách sống ơn gọi của chúng ta là một điều cấp thiết mà từ trong những hoàn cảnh và những khủng hoảng của các cá nhân và của các cộng đoàn, tôi muốn “thét lên” cho toàn dòng chúng ta, và cả cho Giáo Hội. Chúng ta thường sống đời ơn gọi như những người đàn ông độc thân hay những người đàn bà không chồng, không phải vì chúng ta không kết hôn mà vì chúng ta không sống và vun đắp chiều kích hôn ước trong mối quan hệ của chúng ta với Đức Ki-tô. Đối với chúng ta, cũng như tất cả mọi người, chiều kích hôn ước, nghĩa là mối tương quan với Đức Ki-tô, là sự trọn vẹn cảm tính của trái tim và là nguồn mạch thường tồn của sự sung mãn sự sống chúng ta.

Phục Sinh là lời mời gọi tha thiết và quyết định cho mỗi người hãy vào tham dự “tiệc cưới Con Chiên” (Kh 19,7.9; 21,9).

Sách Khải Huyền thường nói với chúng ta về Con Chiên, Đức Kitô- Con Chiên chịu sát tế và hằng sống, Đấng cùng với Cha là trung tâm của Giê-ru-sa-lem mới, của kinh thành hiệp thông với Thiên Chúa và với mọi người, trung tâm của màu nhiệm Giáo Hội, của màu nhiệm Tân Nương xuống từ trời để ôm lấy toàn thể nhân loại qua và trong Ôn Cứu Chuộc của Đức Ki-tô, Đấng làm mới mọi sự.

Hình ảnh Chiên Thiên Chúa, Con Chiên chính là Thiên Chúa, Con của Cha, tập trung nơi màu nhiệm hiệp thông với Thiên Chúa, sự hiệp thông được trao ban và tặng ban cho chúng ta trong Đức Ki-tô, “Chiên Thiên Chúa Đấng xóa tội trần gian” (Ga 1,29).

Khi tác giả sách Khải Huyền nói với chúng ta về Con Chiên giữa những miêu tả về cảnh tượng lịch sử nhân loại, như ngày nay, đầy bạo lực, tội lỗi, dối trá và chết chóc, thì luôn luôn giúp chúng ta nhận thức và sống sự hiệp thông với Đức Giê-su và trong Đức Giê-su, Đấng cứu độ và biến đổi đời sống chúng ta và toàn thế giới. Con Chiên là vị

mục tử dẫn đưa chúng ta đến mạch nước sự sống (x. Kh 7,17). Con Chiên là Tân Lang của Giáo hội, và chúng ta được mời đến dự hôn lễ của Người (Kh 19,7.9, 21,9). Cùng với Cha, Người cũng là Đền thờ của kinh thành mới và là nguồn sáng của thành (Kh 21,22-23). Nhờ Người, cũng như bởi Cha, suối nguồn sự sống trào tuôn (Kh 22,1).

Vâng, Đức Ki-tô là Chiên-Mục tử dẫn dắt chúng ta, là Tân Lang mời chúng ta vào yến tiệc của Người; là Đền Thờ nơi chúng ta thượng tiến lễ dâng đích thực cho Chúa Cha, là Đền Thờ của lời cầu nguyện đích thực; là nguồn ánh sáng duy nhất chiếu tỏa đời sống chúng ta và đời sống vĩnh cửu. Chúng ta được mời gọi hãy để cho Người dẫn đưa chúng ta vào mối hiệp hiệp với Người, để con khát sự sống vĩnh cửu và ánh sáng của chúng ta sẽ được thỏa mãn.

Nếu chúng ta nghĩ đến tất cả những điều này, chúng ta phải thừa nhận rằng rất thường khi chúng ta chỉ dừng lại ở một mối tương quan hời hợt và phiến diện với Đức Ki-tô. Chúng ta lãng quên sống tương giao với Người theo tất cả những điều Người làm cho chúng ta qua việc trao ban chính Mình trong hy tế tình yêu Thập Giá và trong niềm vui Phục Sinh. Đôi khi chúng ta chỉ cầu xin Người một chút sự hướng dẫn tâm linh, một chút tình yêu, một chút ánh sáng, một chút ơn an ủi, và chúng ta đi vào đền thờ, nơi Người hiện diện, chỉ trong chốc lát mà không nán lại thật lâu. Trái lại, Người trao ban cho chúng ta tất cả, mãi mãi, không giới hạn về thời gian, không gian, tình yêu, Người toàn hiến cho chúng ta mãi mãi!

Tuy nhiên khi chúng ta không đặt mầu nhiệm Con Chiên vào trung tâm của đời sống chúng ta và đời sống các cộng đoàn của chúng ta, chúng ta sẽ mất bình an. Sự bình an đích thực không hề tại ở việc không còn những vấn nạn, đau khổ hay lo lắng. Sự bình an được trao ban khi chúng ta khiêm tốn để cho Thiên Chúa, qua sự hiện diện và tình yêu của Người, trả lời cho những thiếu thốn của chúng ta, thiếu Thiên Chúa, thiếu ánh sáng và sự sống, thiếu sự dẫn dắt để tìm thấy sự sung mãn trong tình yêu. Chính vì điều này mà Thiên Chúa muốn trao ban chính mình cho chúng ta như Đền Thờ, Ánh sáng, Nguồn Suối, Mục tử và Tân Lang.

Bình an của Đức Ki-tô là ân huệ nhưng không và thường tồn của Con Chiên. Tình yêu của Người nuôi dưỡng, Máu thánh Người bảo đảm và sự Phục Sinh của Người làm sống động sự bình an đó. Sự bình an được ban cho chúng ta cùng với sự sống của Người, sự hiện diện của Người và tình yêu của Người. Là sự bình an của đàn chiên có chủ chăn; sự bình an của Hiền Thê có được Phu Quân trung tín. Sự bình an của Đức Ki-tô được ban cho chúng ta cùng với chính Người. Chính Người là sự bình an của chúng ta (x. Ep 2,14). Điều làm chúng ta hoảng hốt và sợ hãi không phải là đánh mất sự bình an mà là đánh mất chính Thiên Chúa, là khả năng xa rời Người.

Phụng vụ dạy chúng ta cầu khẩn: «lạy Chiên Thiên Chúa, Đấng xóa tội trần gian, xin ban bình an cho chúng con!». Và ngay sau đó chúng ta được lãnh nhận chính Người và được kết hiệp với Người qua việc hiệp lễ. Sự bình an của chúng ta là hồng ân được hiệp thông với Đức Giê-su và với tất cả trong Người.

Bài ca mới của những chứng nhân của Con Chiên

Sách Khải Huyền nói với chúng ta về “bài ca mới” (14,3), về “bài ca của Con Chiên”, từ trời ngự xuống cùng với tiếng “đàn của Thiên Chúa” (15,2-3). Đây là bài ca mà chỉ “những người được chuộc về từ đất” mới hiểu và ca hát, “Con Chiên đi đâu họ đi theo đó”, chỉ gắn bó với Người, không dối trá và không tì ô (x. 14,3-5). Họ là những vị tử đạo, những chứng nhân, “họ đã thắng được nó [kẻ tố cáo] nhờ máu Con Chiên và nhờ lời họ làm chứng về Đức Ki-tô: họ coi thường tính mạng, sẵn sàng chịu chết” (12,11).

Đối với họ Con Chiên mới là Mục tử, Phu Quân, ánh sáng, đèn thờ, mạch sống đích thực. Họ ngoan ngoãn bước theo Con Chiên để kết hiệp ngày càng mật thiết vào vận mệnh của Người, để trở nên những nhạc công khiêm tốn tấu vang khúc giao hưởng hiệp thông của Đức Ki-tô và trong Đức Ki-tô. Họ chuyển tải cho thế gian vẻ đẹp của ơn Cứu Độ trong sự hiệp thông.

Bài ca của họ cuốn hút chúng ta bước vào tiệc cưới Con Chiên, như những em bé trong bức vẽ, chúng ta tham gia vào ban nhạc giao hưởng tấu khúc hiệp thông với tất cả những khả năng mình có, với cả những giới hạn, mà không sợ bị lạc điệu hay hát nhầm tiết tấu, bởi vì bản nhạc ấy không phải bản nhạc của chúng ta, mà là tấu khúc của lòng thương xót, của niềm giao hòa, của sự khiêm cung, hiền lành, là bài ca của Con Chiên chịu hiến tế nhưng hằng sống. Ai gắn chặt con tim và ánh nhìn nơi Người, ai ngoan ngoãn để Người điều khiển, dẫn dắt, sẽ nhận được từ Người sự hài hòa của Thần Khí, Đấng biến chúng ta thành những khí cụ và những chứng nhân của Sự Hiệp thông của Thiên Chúa, sự Hiệp thông có sức điều trị và chữa lành những vết thương của nhân thế.

Sự sống mới là một ca khúc, một hòa khúc mà chúng ta được mời gọi để hiểu nhờ Chiên Thiên Chúa, bước theo Người, yêu mến Người, kín múc nơi Người sự sống, ánh sáng, lòng xót thương, niềm vui phục sinh. Sự sống mới thay đổi trần gian chính là sự chiến thắng nhờ máu của Con Chiên và là chứng tá của những con người dám khinh thường mạng sống cho đến nỗi bằng lòng chịu chết để yêu mến Đấng trước tiên vì chúng ta đã “ hạ mình vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết và chết cây thập giá (Pl 2,8).

Phải chăng đây không phải là giai điệu giao hưởng bài ca của Con Chiên mà đời sống ơn gọi, đặc sủng, tu luật thánh Biển Đức, đặc biệt chương về sự khiêm nhường, muốn dạy cho chúng ta cùng hát với nhau, cùng hát với Giáo Hội, với Đức Thánh Cha Phanxicô, với những người bé nhỏ và nghèo hèn của nhân loại để Vương Quốc sự Hiệp thông của Thiên Chúa ngự trị trên mặt đất này, ở đây và bây giờ, giữa chúng ta và với tất cả?

Fr. Mauro-Giuse Lepori
Tổng Viện Phụ Dòng Xi-tô

Roma, lễ Hiện Xuống 2013